

Nr 103.

Av herr **Dahlgren m. fl.**, om höjning av dagavlöningen för de värnpliktiga.

Vi ha vid flera tidigare riksdagar krävt en ökning av de värnpliktigas penningbidrag till 2 kr. per dag för samtliga kategorier värnpliktiga.

Avslagen vid 1946 och 1947 års riksdagar motiverades i huvudsak med att 1945 års försvarskommitté skulle få tillfälle att närmare granska frågan.

I det betänkande som framlades från nämnda kommitté framhölls den stora betydelse de värnpliktigas trivsel och därmed andan inom krigsmakten hade, om de ekonomiska förmåner, som utginge till de värnpliktiga under militärtjänstgöringen, avvägdes så, att de möjliggjorde tillgodoseendet av åtminstone vissa av de behov, som stodo i samband med de värnpliktigas fritid.

Försvarskommittén föreslog en höjning av penningbidraget till samma belopp, vi under föregående riksdagar motionerat om, dvs. 2 kr. per dag.

Regeringen följde dock inte det förslag, som kommittén framlagt, utan stannade vid en ökning av penningbidraget med 50 öre per dag, vilket representerade en merutgift av 6,5 milj. kr.

Vid riksdagsbehandlingen av regeringens förslag framhölls från utskottets talesman förhoppningen, att det inte skulle dröja länge förrän man kunde gå upp till det belopp vi i motionen yrkat på. I utskottet skulle senare enligt dess talesman inga hinder resas mot en ytterligare höjning av penningbidraget till de värnpliktiga.

De statsfinansiella skäl, utskottet åberopade som motiv för den begränsade höjningen av penningbidraget, kunna ju inte gärna längre åberopas.

Ett land som vill värna sitt försvar måste se till att landets försvarare kunna tillfredsställa elementära behov. En ökning av penningbidraget med det begränsade belopp, vi tidigare yrkat på och nu på nytt hemställa om, kan inte inverka på statsfinanserna i större utsträckning, men det kan ge svensk ungdom den uppfattningen, att den svenska staten vill, även om det här sker i begränsad omfattning, bidra till att värnpliktstiden inte bara blir en tid av försakelse från de värnpliktigas sida.

Med hänvisning till vad vi här anfört få vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta höja dagavlöningen för samtliga kategorier värnpliktiga med 50 öre per dag.

Stockholm i januari 1949.

Gunnar Dahlgren.

H. Hagberg.

Erik Karlsson.

O. F. Persson.